aduersarij multi ad decipiendū parati. Et ideo districte
castigare debet. quicquid foris se finxit amabile. nec ali
cui quantulibz blandienti credat. ne vilem animam fraude
capta perdat. Etiam dū sponsus abest lugere magis eius
absenciā decet. et viduitatis tempus cognoscere. donec
veniat et eā ad se in eterna tabernacula perducat. Ibi enim
requiescunt sanctorum aīe nō in umbra sz in presentia. et semi
ssimā iugiter speculantur faciē dei prius quē cū filio eius
unigenito dilexerunt in terris. et secuti sunt relictis oībz amen

Sermo de laude dulcissimi nominis ihu et dulcissime

Spiritus meus super mel dulcis matris eius marie
et hereditas mea super mel et fauum. Digne quidē
fratres et pulchre satis verba eterne sapientie ad matrē refe
runtur misericordie. de qua ortus est sol iusticie xpus. Dulcis
ihus dulcis maria. et nō est in eis amaritudo aliqua
sed summa pietas mansuetudo caritas et misericordia sine
mensura. Beatus qui adheret vestigiis humilis ihu. et
ad matrem eius deuote se conuertit. ut inueniat graciam
in conspectu eorum. Recollige ergo fidelissime serue dei in
unū fasciculū facta ihu que egit et dixit. et placebunt
tibi plus quam omnes thesauri mundi. Pertracta etiā apud te
sedula mente sanctissime matris ihu actus et verba. et erunt
anime tue solaciosa. atque super oīa aromata dulciora. De
lectatur corpus odoribz bonis et reparatur ciborum fome
tis. aīa autem virtutibz veris et meditacionibz sanctis nutritur
confortatur et letatur. Quanto vero perfectioribz quis instat
studiis et nobilioribz se subdit ingeniis. tanto clarius
edocetur et ad culmen beatitudinis cicius peruenit. Summi
ingenii virtutis et tocius sanctitatis luminaria sunt ihus et maria

quos pro modulo tue paruitatis tibi anteponere debes. et
tanquam parentes intueri. Hys iunge te. hys familiarem et
deuotum te exhibe. Vbicumque audieris aliquid de ihesu et
maria recitare. ibi aurem diligenter accomoda. ibi moram
diucius trahe. et quid deuocionis ac latentis insit dulcedinis
penſa. Quocienſcumque eciam ad opus diuinum acceſſeris peragendum. vel quando ad laborem communem ſiue priuatum actum fueris
euocatus. primum ad celum oculos leua. et ihesum atque mariam
ſpecialiter inuoca. et ipſorum perpetue cuſtodie ſuppliciter te commenda. Offer te quoque beneplacito eorum in cunctis agendis
vt fiat actio tua deo grata. proximo vtilis. tibi ſalubris.
Sit ſemper intencio tua pura. ferueat voluntas bona. ſit
labor diſcretus. ſermo circumſpectus. exercitio perſeuerans
in ſancti nominis ihesu laudem. ac benedicte matris ſue honorem. Hec
ſemper laudare venerari et amare. vt in futuro merearis cum
ipſis regnare. atque in perpetuum cum angelis ſanctis eos laudare benedicere et predicare. Laus ihesu ſuauis et pulchra.
laus marie amabilis et decora. Letus igitur lauda.
triſtis exora. digni ſunt enim omni laude. et pariter inuocandi
omni tempore. Quanto frequencius in eorum laude te exercueris.
tanto in amore plus creſces atque in deuocionis gratia conualeſces. Nunquam tui obliuiſcentur. ſi tu non fueris eorum oblitus. Et ſi eos neglexeris quod abſit aut male te rexeris
quod longe deus auertat. vel a deuotione concepta tepueris
quod deus non permittat. tunc erit dignis caſtigacionibus te
flagellari. et aduerſitatibus ad mentem reuocari. vt diſcas
cum deo ſollicitior conuerſari. et gratiam perditam de cetero
vigilancius cuſtodire. Tunc memento benefactorum illorum. et

et deplora negligenciā tuā et igratitudinē magnā
quā stulte icurristi. Felix qui meret amonitiones
ihū in spū audire vt se i meliꝰ corrigat. q̄tenꝰ pꝰ
fletus amaros iterū in iocūdos capiat excessus
Excedit nāqꝫ pietas ihū oīa pccā mūdi. et benig
tas marie nūq̄ potīt exhauriri. O si posses i amoē
et laude ihū multū pficē. et būdīe mrī sue marie
digne deuoteqꝫ seruiē. Sꝫ q̄d facies qꝛ dignꝰ nō es
eos aliq̄tenꝰ nomare. cū sis hō fragilis tepidꝰ et neg
ligēs. i multis quoqꝫ frequēt offendēs? Quō ergo
laudabis. cū nō sit speciosa laus in ore pccōris. Decet
eni scōs a dignus et scīs laudaī. Silendū igit an ali
q̄d dicendū. Ve tibi si nō laudauis. et ve tibi si idig
na labia apueris. Quid facies vt miaꝫ iueniās.
et offensā nō icurras? Nichil melius ad captādā
beniuolēciā benignissimi ihū et mīordissiē mrīs
eius. q̄ vt humiles temetipm i oībꝫ. et sub oībꝫ te
inclines. atqꝫ i nouissiō loco te ponas. idigna et vi
lia de te verant senciendo. et ad nichilū si q̄d boni
sensis redigendo. Ita placabit dō. et misebit tui
ihs. Maria quoqꝫ orabit p te. et ɔsolabis i humilitate
tua. Nō ɔfunderis a facie eoꝝ. sed copiose recipies
soluendo mīera laudis. Erḡ si digne laudaē neq̄as
age q̄d vales. redde q̄d habes. Refrigerabit em̄ te
itencio pia donec ditior fias ad reddenda obseq̄a
meliora. Qui magni sūt et valde deuoti. laudent
mag̃fice et deuote. qui aūt parū olei habēt. et hoc
ipm filio olei et mri gr̄e sacrificet. Videt silendū
ppt excellentē glāꝫ et dignitatē mag̃fici germinis

meris v̄gīs. sed qui pusillos et priores maria nō sp
mit inordit vociferatione tuā in cetu laudantiū
admittet. sicut pph'a sacis dicit. Paup et iops lau
dabūt nomē tuū. Ideo modicū dicendū fuit ppt
devotiōis iitamētū. et si nō plurimū diserte. hu
liori tn̄ genē et affcū gmptiori p virū q̄ntitate
Q quā leta erit aīa illa q̄ ihm̄ et mariā dilexit in
vita sua. et tristē stationē marie iuxta crucē ihū oī
die revoluit ī mēte. Felix religiosus ille stēp ētes
oīa solacia mūdi. qui dnām nostrā scam̄ mariā
elegit sibi ī matrē consolantē. et tong vite sue custodē
ptegente. Nulli dubiū quī pia et mior mr̄. cōso
latrix paupm̄ et orphanor adiutx. loquet libent
ꝑ fideli servo suo de mūdo pgenti v̄bū bonū et
suave. placando faciē dilcī filij sui redēptoris tn̄i
pribz suis scīs dices. Fili mi amātissime miserere
aīe famuli tui amatoris et laudatoīs mei sicut tu
bene nosti et vidisti. de cuius ore scā angli sepius m̄
devote salutatiōis gaudia nūciarūt. qui eciā ad
laudandū nomē scām tuū et meū plures scām fr̄es
ītitaē cōsuevit. Hic eciā notarius nr̄ scribes sacros
libros et amator scē crucis. libent orās et psalmos
cantās. Qui audito noīe scō tuo atq meo reverētr
solebat ad nos īclinaē et genuflando salutaē. Trā
siens p viā et vides alonge crucē. memor passiōis
tue. exhibuit tibi reverenciā īclināndo se ad crucē
Cernens eciā in ecclia vel ī aliquo loco pictā ymagi
nē meā. vel te in sinu meo iacentē aut sedentē. vel
q̄si mortuū inter brachia mea pendentē. stati cō

paſſus eſt et doluit flevit et oravit. genua flexit
et adoravit. Hic ſine oſculo amoris a nobis non re
ceſſit. ſed tota die ac nocte dolores ſuorum vulnerum tu
orum et fletus oculorum meorum in corde ſuo abſcondit
et intime mihi compati ſtuduit. Memor ergo eſto horum fili
mi cariſſime et da ei nunc vicem miſericordiam coram te
me cum omnibus angelis et ſanctis tuis pro eo inſtancia magna
ſupplicante. fratres iſta nunc attendere debetis dum adhuc
ſani eſtis. et tempus emendandi habetis. Parentis iam
vobis tales amicos et advocatos qui loquantur pro offenſis
debitiſque veſtris verbum bonum deo valde gratum. et recipiant
vos in eterna tabernacula ſua poſt huius mundi pericula
et laborioſa certamina. Non enim invenietis fideliores et
potentiores amicos in celo et in terra quam ihesum regem ange
lorum. et mariam dominam noſtram reginam celorum. Qui ſunt ſub
limiores in celo et humiliores in terra. Nonne ihesus et maria
Ihesus ſervum ſe fecit. maria ancillam ſe nominavit. Caritatem
amborum totus expertus eſt orbis. dignitatem eorum celi predicant
cives. exercitus adorat angelorum. O ſi poſſes illis intereſſe
et indefeſſis vocibus dulce nomen ihesu et dulciſſime vir
ginis marie collaudare. Ecce quam bonum et quam iocundum eſt iſtis
ſervire qui nobis tam fideliter quam humiliter ſervierunt. Servite
domino filii hominum. qui vobis ſepius ſervire dignatus eſt. Servi
te genitrici dei. que vobis ſancte ſervitutis exempla oſtendit
Vis o frater facere quod placet beate virgini? Sis humilis paciens
ſobrius caſtus verecundus. fervidus manſuetus. internus
mente devotus. Raro ſis extra. lege ſcribe ſepius ora
Servicium marie nec longum videri debet nec oneroſum
Delectabile eſt et letabundum. tali domine corde et voce fa

imulari. Nã absq3 nobili retribucione nõ erit. quātu
cūq3 modicū ī ei9 honore impēsū fuit. Pia obseqa
humilis nr̄i nõ aspnat. modica oblata pia vgo libent
acceptat. cū sponte et deuote offerunt. Nouit q mag
dare nõ possu9. neq3 īpossibilia exigit a seruulis
suis mīorꝰ dn̄a mãsueta regina. Nescit nobilis illa
natura īdigētib3 nõ miseri. q̄ maiz vniūso pepit
orbi. Q q̄ graciose recepit fideliꝰ sibi seruientes. que
tā frequent̄ cōuertit monitis suis et miraculis cui
dētib3 misere in sc̄lo viuētes. Quāti fuissent et̄nalit
dāpnati. vel in despacione pmāsissent obstinati.
nisi benignissiā vgo maria p eis īterpellasset ad filiu
Digne g° de ea dicit q sit miseratx miserorꝝ. et
auxiliatx om̄ pctōꝝ. Nõ nrā quīt nec nrīs īdiget
cui celestia ad nutū famulant. Amat tm̄ bonū cū
a nobis exigit seruiciū. cupit nrām salutē. cū pos
tulat sibi exhiberi laudē. Et qn̄ nois sui memoria
celebrari cōspicit. inde quīt occasionē bn̄faciēdi nob
velnt em̄ seruitorib3 suis rependē vicē. Valde fide
lis in pmissis. et largissiā in donis. Plena ē delicijs
et sp angloꝝ fruit̄ cōtentib3. Attn̄ hoīm seruicijs
iocundat. vt honor dei et salus multoꝝ latius inde
ppaget. Flectit lacrimis miserorꝝ. cpatit doloribz tri
bulatoꝝ. succurrit piculis tēptatoꝝ. īclinatur pcib3
deuotoꝝ. Si qs īdubitāter ac humilis ad eā cōfugerit
et dulce atq3 gl'osū nomē ei9 īuocauit. vacua manu
ab ea nõ recedet. Habet adherētes plurimos. et sibi
obediūt angloꝝ chori. quos mittē pt ī solaciū desti

tutoriū. Demonibꝫ imꝑat ne aliquē molestiā audeat
qui eius ditioni se subiciat et cure. Expauescūt celi re
ginā spūs maligni. et diffugiūt audito noīe sc̄o eius
velut ab igne. Marie itaqꝫ nomē oībꝫ fidelibꝫ vene
randū. deuotis sp̄ amandū. religiosis amplectēdū
secularibꝫ cōmendandū. petōribꝫ p̄dicandū. tribulatis
insinuandū. in piculis oībꝫ inuocandū. O qn̄tū decet
summos honorare patronos. qui plus oībꝫ iuuare pūt
p quoꝝ manus iudicia sup̄na tñseūt et implent.
Ergo hora imploradi sūt. q ab hostibꝫ mentis et
corpis defendūt. et suis seruitoribꝫ etna gaudia
cōferūt. In qualibꝫ necitate ad ihm et mariā recurre
oēm grauitatē tuā eis expone. cōfitē delicta. de
plora cōmissa. Pete veniā arripe pniaꝫ. spē resu
me. emēdatione pmitte. et de auxilio grē bene p
cōfide. Si facilit laberis. citius resurgē cura. libent
admitēt vobis supplicū. nō despicient gemitū pau
pm. sed gaudebūt etiā sup te angli scī in cōuersio
nis ex toto corde ab oī deformitate pcti. et meliorē
vitā assūpseris scdm formā xpi et mris ihu bndc
Tu tm̄mō caue offensā. et illi optata nō nega
būt p̄sidia. Tu debitā exhibe reuerēciā. et illi curā
tibi adhibebūt firmissimā. Amen. Oracio
Tibi dn̄e ihu et scīssime mri tue virgi marie
cōmendo aīaꝫ et corpus meū custodiēdū in vita etna
O vnica spes mea ihs et maria in oī tribulacōe et
angustia succurrat in pietatis via. Vos estis patroni
potentissimi sup oēs scōs amādi. Non habeo paup
et pegrinus in hoc mūdo tā fideles et caros amicos

ex omnibus caris et notis meis sicut de vobis confido. Am

Incipit epistola de custodia habenda ad servum

Frater mi in xpo vide ut videas quomodo caute ambules quoniam dies mali sunt. Magna cautela est servo dei habenda in omnibus verbis et operibus suis. Nam qui non est providus in rebus suis aut cito ledit aut leditur. Et magnum dampnum sentiet in fine quisquis in principio fuit negligens aut preceps. Unde perpendendum est antequam fiat aliquid et sepius recurrendum est ad cordis habitaculum ne homo sit absque consilio sicut gens prava et exasperans que non direxit ad deum cor suum. Igitur precedat oculus tuus omnia opera tua et omnia age cum providencia. Nec intendas per aliena facta te neglecto quia nemo illo sapiencior est cuius anima sua semper in oculis eius est. Non habet homo cariorem thesaurum nec meliorem substanciam super terram si bene cogitavit quam animam suam. Debet igitur vigilare et semper esse in custodia anime sue quia nichil comparari potest saluti eius. Salus eius consistit in veris virtutibus. Vera autem virtus abhominatur et odit omne vicium. Quanto quis nititur contra vicia tanto magis accedit ad virtutes. Quanto virtus amplius placet tanto plus detestatur eius contrarium. Cognitio viciorum multum prodest ad superandum vicia. Ista sunt precipue necessaria et utilia pro conservatione devotionis et pace cordis pro profectu virtutum et edificatione aliorum scilicet solitudo silencium opus manuum oratio lectio meditatio scripturarum paupertas sobrietas oblivio patrie fuga seculi quies claustri visitatio chori et custodia celle. Cum hiis observationibus fit homo compunctus interius et devotus. Nimia occupatio in exterius magnum impedimentum est interiori et infrigidat a celestibus. Duo sunt que valde nocent religiosis quia tam parum illuminantur